

РЕШЕНИЕ

№ 22876

гр. София, 08.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в публично заседание на 20.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **12579** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.28 от Закона за здравето.

Образувано е по жалба от ЗАД „Асет Иншурънс“ АД, срещу отказ на зам.изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, обективиран в писмо с изх.№ 96-00-822/13.11.2025г. /поради техн.грешка при насрочването е посочен мълчали отказ/.

В жалбата се твърди, че оспорения отказ е незаконосъобразен поради противоречие с материалния закон и се иска неговата отмяна, а преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне с указания за предоставяне на резултатите от извършената проверка. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение и държавна такса.

Ответникът - зам.изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, редовно призован не се явява, не изпраща представител и не изразява становище.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомен, не взема участие в производството по делото и не изразява становище.

Съдът, след като се запозна с жалбата и приложените по делото писмени доказателства, прие за установено следното от фактическа страна :

Въз основана на Заповед № РД-18-1767 от 15.09.2015 г. на директора на СЗОК, на 16.09.2015 г. е извършена пълна финансова и медицинска проверка в СМДЛ „Надежда 1“ ЕООД за изпълнението на договор № 22-3898/2015 за оказване на СИМП.

По повод възникнало застрахователно събитие, дължащо се на пътнo транспортно произшествие, с молба от 17.07.2025г. е предявена претенция от лицето М. Х. Н., с която се иска оспорващото дружество да му заплати сумата от 70000 /седемдесет хиляди/ лева за претърпени неимуществени

вреди, изразяващи се в болки, страдания и психически стрес. Към молбата са приложени съответните документи, относими към реализираното ПТП, както и епикризи, съдържащи данни за настъпилите травматични увреждания на пострадалия Н..

Поради съмнения за неправилно отразяване на анамнестични данни в епикриза, с цел приоритетно приемане на пациент в болнично заведение, оспорващия е подал сигнал до ИАМН с вх.№ 002-668/24.07.2025г., с който е поискал извършването на проверка по случая.

По така подадения сигнал е извършена проверка от служители при Агенцията и е отговорено с оспорваното в настоящето производство писмо, с което на дружеството е отказано да се предоставят резултатите с мотивите, че се съдържа здравна информация за лицето М. Н. по смисъла на чл.27, ал.1 от Закона за здравето, която се разкрива на трети лица само в предвидените от закона случаи. Отделно административния орган приема, че лицето следва лично да потвърди желанието си да получи резултатите от проверката или сигналаподателя да бъде изрично упълномощен да ги получи.

При така приетата фактическа обстановка, съдът прави своите правни изводи:

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА. Подадена от активно легитимирано лице при наличието на правен интерес да оспорва, в законоустановения преклузивен срок, насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, тъй оспореното писмо съдържа изрично волеизявление за отказ да се предоставят резултатите от извършената проверка.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Актът е издаден от компетентен орган, в рамките на предоставените му със заповед № РД-01-43/16.05.2025г. на изпълнителния директор на ИАМН правомощия.

Настоящият съдебен състав счита, че е спазена законоустановената форма на оспореното писмо и не е налице основание за отмяната му по смисъла на чл.168, ал.1 във връзка с чл.146, т.2 АПК. В него се съдържат реквизитите по чл. 59, ал. 2 АПК, а именно: наименование на органа, който го е издал, адресат на акта, фактически и правни основания за издаването му и разпоредителна част.

При издаване на оспорения административен акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на защита на оспорващия и да са възпрепятствали възможността му адекватно да я организира, а отделно от това такива оплаквания не са наведени.

При постановяване на отказа, съдът намира, че същият противоречи на материалноправните разпоредби.

По силата на чл.27, ал.1 от Закона за здравето здравна информация са личните данни, свързани със здравословното състояние, физическото и психическото развитие на лицата, както и всяка друга информация, съдържаща се в медицинските рецепти, предписания, протоколи, удостоверения и в друга медицинска документация. Същата се събира, обработва, използва и съхранява от лечебните и здравните заведения, регионалните здравни инспекции, лекарите, лекарите по дентална медицина, фармацевтите и другите медицински специалисти, както и немедицинските специалисти с висше немедицинско образование, работещи в националната система за здравеопазване, на които е вменено задължение на лицата, описани по-горе да осигурят защита на съхраняваната от тях здравна информация от неправомерен достъп.

С разпоредбата на чл.28, ал.1 от ЗЗ изрично са регламентирани хипотезите, при които информацията може да се предостави на трети лица като т.8, е предвидено това да се случва за нуждите на застраховател, лицензиран по раздел I от приложение № 1 или т. 2 или по т. 1 и 2 от раздел II, буква "А" на приложение № 1 към Кодекса за застраховането. Между страните не се спори, а и от представеното Решение № 4030ОЗ/16.04.2014г. на КФН е видно, че оспорващото дружество отговаря на тези изисквания. Следователно за административния орган, който в случая

действия в условията на обвързана компетентност, е било налице задължение да представи на заявителя резултатите от извършената проверка, която още повече е предизвикана поради съмнения за подправяне на същата. Вместо това органът е отказал, мотивирайки се че се касае за данни на трето лице, за което няма данни да има връзка със сигналоподателя. Тези доводи не могат да се споделят от съда, тъй като в нито една от осемте хипотези не е предвидена обвързаност между субектите в смисъла, в който е произнасянето на ответника. Единственото изискване за уведомяване на лицето е предвидена с ал.2 от същата разпоредба, а именно когато съществува заплаха за здравето или живота на други лица.

Със същата неяснота е и второто съображение за отказ, а именно изричното изявление на лицето, за което се отнасят данните, респ. представянето на пълномощно от страна на сигналоподателя. Тук е моментът да се отбележи, че дружеството не действа от друго име, а цели да изясни за себе си факти и обстоятелства, свързани с последиците от настъпилото застрахователно събитие и съответстват ли те на обективната действителност, което е в пряка връзка с претендираното застрахователно обезщетение и неговата основателност.

Предвид горното, съдът приема, че оспореното писмо е незаконосъобразно и като такова следва да се отмени, а преписката да се върне на административния орган за ново произнасяне при съобразяване на изложените по-горе мотиви.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на оспорващия сторените по делото разноски за сумата 127.82 евро, от които сумата от 102,26 евро юрисконсултско възнаграждение и 25.56 евро държавна такса, своевременно поискани до приключване на устните състезания и доказани със списък по чл.80 от ГПК.

По изложените съображения и на основание чл.172 ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба от ЗАД „Асет Иншурънс“ АД отказ на зам.изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, обективиран в писмо с изх.№ 96-00-822/13.11.2025г.

ВРЪЩА делото като преписка на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ за ново произнасяне при съобразяване с мотивите на настоящето решение, за което съдът определя 14-дневен срок от постъпването ѝ.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ да заплати на ЗАД „Асет Иншурънс“ АД сумата от 127.82 евро разноски.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се връчи на страните по реда на чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: